

ката, която имала такива синове. Щастливата майка, трогната отъ постежлкитѣ на своите синове и отъ похвалитѣ, които се носѣли грѣмко около нея, паднала предъ изображението на богинята и произнесла гореща молитва. Тя я молѣла да изпрати на децата ѝ най-хубавата участъ, каквато човѣкъ може да има презъ земния си животъ. Следъ това била пренесена и обичайната жертва, а въ угощението взели участие и добритѣ синове. Тѣ били изморени, легнали да си отдѣхнатъ и заспали въ самия храмъ. Но това не било обикновенъ сънъ. Въ съна божоветѣ приели душитѣ имъ въ своето царство за вѣчно блаженство. Като че съ прекрасната си постежка юношитѣ изпълнили всецѣло своя човѣшки дѣлъ, и нѣмало защо да останатъ повече на земята. Аргоскитѣ граждани имъ издигнали мраморни статуи и ги поставили въ храма на Аполона на островъ Делфи, за да се помни на вѣчни времена, какви прекрасни младежи и почтителни синове били тѣзи братя.

Крезъ не разбралъ, какво иска да му каже Солонъ и съ отекчение го запиталъ:

— Атински гостенино, а моето щастие нима ти за нищо не смѣташъ, та не ме сравни дори съ тѣзи простосмѣртни, за които говори?

— О, господарю, — отговорилъ мѣдрецътъ — ти ме питашъ за човѣшкото щастие! Много видѣхъ и много изпитахъ азъ презъ живота си. Послушай внимателно, какво ще ти кажа. Обикновенъ предѣлъ на човѣшкия животъ могатъ да се смѣтатъ седемдесетъ години. Това съставя повече отъ 25,000 дни, но нито единъ отъ тѣхъ не е напълно еднакъвъ съ другъ. Всѣки ни носи нѣкаква промѣна. Азъ виждамъ, че ти сега си богатъ, защото заповѣдвашъ на многохиляденъ народъ, но дали си се родиль щастливъ, това може да се каже, когато завѣршишъ все така щастливо днитѣ си. Има и богати, които сѫ нещастни, а има много щастливи съ малко имоти. Никой, докато